

et Sandkorn til at bringe Vægten til at ſynke til den ene eller den anden Side. Der ſkal alſaa kun et Sandkorn til at faae denne Egeberettigſe til at ſynke til Fordel for Landſthinget; men veier da den høie Regjering kun lige med et Sandkorn? Ellers vilde det jo dog ſtaa i dens Magt at bringe Vægtſkaalen netop til at ſynke til Fordel for Landſthinget og op med dette Thing. Nei, det har aldrig været muligt og vil aldrig blive muligt at faae en ſaadan Egeberettigſe anerkjendt, thi da førſt vil alt Lovgivningsarbejde og hele vor Udvikling gaa iſtaa. Det er alſaa, naar man ſkal nævne Tingene ved dens rette Navn, Regjeringens Opgave, det eneſte Program, den høitærede Regjering har haft, ſiden den kom til Styret: førſt at faae ſplittet det daværende Venſtre, og det lykkedes meget godt, og ſiden eſter ved Proviſoriet atter at ymngge endel af Venſtre, og det lykkedes ogſaa meget godt; men jeg haaber, at det er ſidſte Gang, den høitærede Regjering ſkal faae en ſaadan Ymngſe bragt tilvoie i dette Thing. Lad komme, hvad der komme vil, lad der komme et Proviſorium, lad der komme en Ordonnans, vi ere bedre tjente med at faae ſaadanne Forhold, ſom vi kunne ſe abſolut ere gale, og ſom vel maatte vil bringe ondt Blod op i Folket, end at ſtaa her med Noget paa Papiret, ſom dog ikke kan blive anerkjendt. Det er kun et Lidsſpørgſmaal, derſom vi faae en ſaadan Tilſtand, ſom jeg ganſke viſt ikke ynder, og ſom jeg frygter for, men jeg ſiger: Det er kun et Lidsſpørgſmaal, det vil faae en Ende, og det danſke Folks ſunde Sands og den offentlige Mening vil gjøre ſig gjældende, og det vil ikke blive muligt at ſtampe mod den Braad, ſom den vil viſe, at den har. Jeg haaber ikke, at Noget i dette Thing, ſom mener det alvorlig og oprigtig med Friheden, vil Andet end negte diſſe elendige Punkter, ſom vi nu have ſtaaet og diſkuteret om i flere Aar, og jeg er viſ paa, at det vil gaa ſaadan, at det vil blive anerkjendt over hele Landet, derſom vi nu holde faſt og ikke ſvigte det Folks Lillid, ſom har ſat os herind; men den vilde vi ſvigte, og vi vilde ikke kunne være vor Opgave beſkjendt, naar vi i dette Diebliſ gav eſter overfor en Regjering med det Program og det Maal for Die, ſom Regjeringen nu tydelig har viſt, at den har.

Anden Viceformand (Høgſbro): Jeg hørte ikke ganſke, hvad det ærede Medlem ſagde, men eſter hvad der er mig meddelt, brugte han Udtryk om dem, der ikke ville negte diſſe Punkter, ſom jeg maa beklage, at han har brugt.

Saaſtrup: Jeg forſtaar ikke rigtig den ærede Formand.

Anden Viceformand (Høgſbro): Det ærede Medlem ſkal have erklæret, at ingen ærlig Ven af Friheden kunde være med til at ſtemme for diſſe Punkter.

N. Jensen: Det er gaaet mig, ſom det er gaaet flere af mine Meningsſællere her idag, at jeg har følt Trang til at ſige et Par Ord før Afſtemningen over det foreliggende Forſlag. Man hører det jo overalt blive ſagt af vore Modſtandere, at det er egentlig ikke diſſe tre Punkter, ſom Folkethinget voterer over, hvorom det gjælder, thi der er det i ſin Ret; men der er meget Andet og Mere, der ligger bag ved. Her nævner man ſaa „Parlamentariſmen“ ſom et af de Punkter, det er et af diſſe Punkter, ſom bliver trukket frem og ſkal benyttes ſom Skræmmebillede. Men jeg vil tillade mig at ſpørge: have vi ikke Parlamentariſmen i dette Diebliſ? Jo, vi have Landſthingsparlamentariſmen, det vil med andre Ord ſige: de Herrer ere ikke bange for Ordet, naar de ſelv faae Lov til at anvende det. Men man ſiger nu om det nuværende Flertal i Folkethinget, at det vil og har villet hele Tiden, ſiden det blev et Flertal, have Magten ved at ſtyrte den ene Regjering eſter den anden. Ja, vi have ſtiftet, men er det blevet bedre? nei, det er det ganſke viſt ikke, og det turde være, at, naar den Hiſtorieſkriver kommer, ſom ſkal ſkrive vor Lids Hiſtorie, vil han maatte finde, at det ligesaa meget, om ikke mere, har været Landſthinget, der har ſtyrtet de foregaaende Miniſterier ſom Folkethinget. For mig er det nu ikke om at gjøre, hvem der bevirker Reſultatet, naar det blot er godt, det tror jeg imidlertid ikke, at man kan ſælde den nuværende Situation, hvad enten man ſtaaer til Høire eller Venſtre. Jeg for min Perſon er ikke bange for dem, der gaar under Navnet Høire, jeg ſer med Glæde paa dem, naar de ville være med at værne om vor Forfatning, og det, at de have en anden Mening end jeg om enkelte ſpecielle Spørgſmaal, ſkal ikke afſtrække mig fra at arbejde ſammen med dem; med dem, der ikke ville være med til at værne om Forfatningen, kan jeg derimod ikke have noget Samarbejde. Det var alſaa et af Stikordene, ſom bidroge til at vildlede iſtedetfor at veilede. Man har dernæſt ſagt, at det, ſom ſkulde komme eſter, naar den nuværende Regjering gif, var et Bonderegimente,